

de kjøbenhavnske Sø- og Handelssager, der ikke ifølge deres Størrelse bringes for den sjællandske Landsret, tiltrædes den paa-gældende Afdeling af Stadsretten af 2 sø- eller handelskyndige Medlemmer efter de hidtil ved Sø- og Handelsretten gældende Regler. Ved denne Afdeling behandles endvidere Handlendes, Fabrikanters og Skibsrederes Konkursboer. — *By- og Herredsretterne*, af hvilke der oprettes en i hver af de 103 Kredse, hvori Landet uden for Kjøbenhavn tænkes delt, beklædes hver især af en enkelt Dommer, der tillige er Foged, Skifteforvalter og Retsskriver. I Kredse med over 35,000 Indbyggere ansættes dog 2 Dommere, af hvilke den ene overtager de Underretsdommeren paa hvilende Forretninger vedrørende Strafferetsplejen, den anden de øvrige Forretninger. I Søsager tiltrædes Underretten uden for Kjøbenhavn af 2 søkyndige Mænd overensstemmende med Reglerne i Lov om Søretter af 12te April 1892. Ved kgl. Anordning kan det bestemmes, at Underretten, hvor Forholdene tilstede det, i Handelssager samt ved Konkursbehandling af Handlendes, Fabrikanters og Skibsrederes Boer skal tiltrædes af handelskyndige Medlemmer. — Som det fremgaar af det foranstaaende, vil al Underretsbehandling og Paakendelse saavel i som uden for Kjøbenhavn, bortset fra Sø- og Handelssager, blive Behandling og Paakendelse ved Enkeltdommer. — Hof- og Stadsretten med dens forskellige Afdelinger saavel som Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret bortfalder. — De væsentligste af de til Underret henlagte Forretninger ere: Behandling og Paakendelse af alle mindre kriminelle og civile Sager saavel som af de større civile Sager, der i Kraft af Parternes Vedtagelse bringes frem for Underret; Forligsmægling ikke blot i Underretssager, men ogsaa i Landsretssager samt eventuelt Afsigelse af Udeblivelsesdom i disse; Ledelse af eller Tilsyn med Forundersøgelsen ogsaa i de Straffesager, der skulle frem til Domsforhandling ved Landsret med eller uden Nævninger; Fogedforretninger, Tvangsauktioner, Skiftebehandling, de Tinglæsningsvæsnet samt uden for Kjøbenhavn tillige de Notarialvæsnet vedrørende Forretninger.

Rigsretten, Sessionerne, de gejstlige og militære Retter omfattes ikke af nærværende Udkast.

Regeringens Ret til at anordne ekstraordinære Retter (Kommissioner) skal efter Udkastet bortfalde uden for enkelte bestemte Tilfælde, der angives i § 25 (jfr. Bemærkningerne til denne Paragraf).

Til Kapitlets enkelte Paragrafer skulle følgende Bemærkninger gøres:

§ 1.

Om Kommissionens Stilling over for Spørgsmaalet om en Begrænsning af de militære Retters Competence, se Bemærkningerne til Udkast til Lov om Strafferetsplejen § 3. Jfr. i øvrigt herved § 25, 2det Stykke, i nærværende Udkast.

§ 2.

Kommissionen har ment, at Højesteret uden Forøgelse af dens nuværende Medlemsantal vil kunne bestride det Arbejde, der efter Retsplejelovene vil komme til at paa hvile den, skønt dette for saa vidt vil blive forøget, som der ifølge disse kan finde Vidneførsel o. lign. Sted for selve Højesteret. Denne Forøgelse af Arbejdet maa nemlig antages at ville blive opvejet dels ved, at det til Paadømmelse af den enkelte Sag nødvendige Antal Dommere nedsættes fra 9 til 7, dels ved, at kun Sager, der have været for Landsret som 1ste Instans, men ordentligvis ikke Sager, der ere begyndte ved Underret, skulle kunne paaankes til Højesteret, dels ved, at selv Straffesager, der have været behandlede ved Landsret som 1ste Instans, kun i visse bestemte Retninger kunne paaankes til Højesteret, dels endelig ved, at saavel den forberedende Behandling af Sagerne for Højesteret som eventuelt Vidneførsel o. lign. kan henvises til et Udvalg af Højesteret.

Den i Paragrafen optagne Regel om, at Kongen beskikker en af Rettens ordentlige Dommere til at træde i Justitarius Sted i paakommende Tilfælde, er optagen efter det tidligere Udkast, i hvis Motiver der derom udtales, at Indførelsen af en saadan fast Medhjælp for Formanden, hvilket ikke kendes under den nu bestaaende Ordning, vistnok vil vise sig hensigtsmæssig efter den ny Ordning, som i flere Retninger gør Krav paa en større Virksomhed fra Formandens Side og derfor maa antages jævnlig at ville gøre det nødvendigt for denne at overlade en Del af Formandsforretningerne til en anden.

Om Begrænsningen til 7 Dommere i 2det Stykke se oven for (alm. Bemærkn. til dette Kap. under 1).

Ordene „for saa vidt ikke andet særlig er bestemt“ i 2det Stykke sigte til § 36, til Udkast til Lov om Strafferetsplejen §§ 96, 328 og 329, og til Udkast til Lov om den borgerlige Retspleje §§ 149, 243, 246, 259, 269, 283, 441 og 513 samt til de Bestemmelser, der overlade Afgørelsen af enkelte Punkter til Justitarius alene.